



ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 26.7.2012 г.
COM(2012) 415 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

Възможни предимства и недостатъци от съкращаването броя на категориите огнестрелни оръжия на две такива (забранени оръжия или оръжия, подлежащи на разрешителен режим) с цел по-добро функциониране на вътрешния пазар за въпросните продукти, посредством евентуално опростяване

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

Възможни предимства и недостатъци от съкращаването броя на категориите огнестрелни оръжия на две такива (забранени оръжия или оръжия, подлежащи на разрешителен режим) с цел по-добро функциониране на вътрешния пазар за въпросните продукти, посредством евентуално опростяване

Настоящият доклад е изготвен в съответствие с предвиденото в Директива 91/477/ЕИО на Съвета от 18 юни 1991 г. относно контрола на придобиването и притежаването на оръжие, изменена с Директива 2008/51/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г.

1. ДИРЕКТИВА 91/477/ЕИО И ВЪПРОСЪТ ЗА КЛАСИФИКАЦИЯТА НА ОГНЕСТРЕЛНИТЕ ОРЪЖИЯ

1.1. Директива 91/477/ЕИО беше приета като съпътстваща мярка за изграждането на вътрешния пазар. Чрез нея, в замяна на някои улеснения за движението на огнестрелни оръжия от една държава членка в друга, в европейското право бяха включени гаранции за сигурност, пригодени към този вид продукти.

1.2. Към посочената директива има две приложения, в едното от които (приложение I) се установява класификация — която все още е в сила — на огнестрелните оръжия в зависимост най-вече от тяхната степен на опасност. Така установените категории са 4: в категория А са включени забранените оръжия — бойните оръжия, в категория В — оръжията, подлежащи на разрешителен режим — които в голямата си част са използвани от практикуващите спортна стрелба и от ловците, в категория С — оръжията, подлежащи на деклариране — използвани предимно от ловците, и накрая, категория D — други огнестрелни оръжия, която се прилага най-вече по отношение на един вид оръжия¹.

1.3. С тази класификация, както впрочем и с целия обхват на директивата, се установяват само минималните изисквания. Всъщност по силата на член 3 от Директива 91/477/ЕИО² държавите членки могат да въведат по-ясни разграничения, като премахнат например категории С или D, или като включат конкретно оръжие в по-горна категория в зависимост от своите политики, съображения за сигурност или ловни традиции.

1.4. Тази свобода на действие, предоставена на държавите членки, произтича от самото естество на директивата, с която се цели не пълна хармонизация, а създаването на минимално равнище на сигурност, без да се засяга възможността на държавите членки да приемат мерки за предотвратяване на незаконния трафик на оръжия³.

¹ Дългоцевни огнестрелни оръжия с единичен изстрел от гладкостенна цев.

² „Държавите членки могат да приемат в своите законодателства по-строги разпоредби от предвидените в настоящата директива, при условие че се спазват правата на пребиваващите в държавите членки лица по силата на член 12, параграф 2“.

³ В съображение 8 от Директива 91/477/ЕИО е предвидено, че: „директивата не засяга правата на държавите членки да вземат мерки за предотвратяване на незаконния трафик на оръжия“.

1.5. Следва да се посочи, че директивата не се прилага по отношение на придобиването или притежаването на оръжия от страна на въоръжените сили, полицията или държавните органи или от колекционерите и институциите с културни и исторически цели в сферата на оръжията, признати за такива от държавата членка, на територията на която са установени. Това разграничение е основополагащо, доколкото то обособява в отделни категории оръжията за граждански цели и другите видове оръжия, използвани от въоръжените сили или дори понякога от организирани престъпни групи.

1.6. На 15 декември 2000 г. Комисията представи на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на тази директива⁴. Нейните заключения, които като цяло бяха положителни и не поставяха под въпрос класификацията на огнестрелните оръжия, предвидени в приложение I, не са оспорени до този момент.

2. КЛАСИФИКАЦИЯТА НА ОГНЕСТРЕЛНИТЕ ОРЪЖИЯ В КОНТЕКСТА НА ПРИЕМАНЕТО НА ДИРЕКТИВА 2008/51/ЕО ОТ 21 МАЙ 2008 Г. ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ДИРЕКТИВА 91/477/ЕИО И ИЗПОЛВАНАТА МЕТОДОЛОГИЯ ЗА ЦЕЛИТЕ НА НАСТОЯЩИЯ ДОКЛАД

2.1. В контекста на подготвителните работи, извършени от съзаконателя, един от възможните подходи се основава на две съображения: съкращаването на броя на категориите в класификацията на огнестрелните оръжия на две такива (оръжия, подлежащи на забрана, или оръжия, подлежащи на разрешителен режим) би довело едновременно до по-голяма сигурност за европейските граждани и до опростяване за икономическите оператори.

2.2. Тази гледна точка обаче не е споделяна от тези, които считат, че държавите членки трябва да запазят определена свобода на преценка при вътрешната класификация на огнестрелните оръжия, естествено доколкото с нея се спазват минималните изисквания, установени в приложение I. Икономическите оператори, също както и обичайните ползватели на огнестрелни оръжия за граждански цели, изглежда не са убедени в предимствата, до които би могло да доведе подобно опростяване.

2.3. Тези схващания биха могли да се обобщят със съображение 18 от Директива 2008/51/ЕО, което гласи: *„Няколко държави членки неотдавна опростиха начина, по който класифицират огнестрелните оръжия, като преминаха от четири категории към две [...]. Държавите членки следва да се съобразяват с тази опростена класификация, въпреки че държавите членки, които понастоящем разделят огнестрелните оръжия на други категории, могат да запазят, в съответствие с принципа на субсидиарност, своята съществуваща система за класификация.“*

2.4. Следователно целта на настоящия доклад е да се разгледа въпросът за класификацията на огнестрелните оръжия от гледна точка на най-доброто функциониране на вътрешния пазар и с оглед на „доклад[а] [...] за положението, което произтича от прилагането на [...] директива[та], придружен при необходимост от предложения“, който Комисията трябва да представи на Европейския парламент и на Съвета най-късно до 28 юли 2015 г., както също е предвидено в директивата.

⁴ COM(2000) 0837 окончателен.

2.5. За да направят това службите на Комисията са възприели подход, който включва компетентните органи на държавите членки в областта на огнестрелните оръжия (предимно министерствата на вътрешните работи или министерствата на правосъдието в зависимост от държавите членки), на които през ноември 2011 г. бе изпратен въпросник, както и обичайните ползватели на огнестрелни оръжия за граждански цели — по-специално производителите, търговците на дребно, ловците, практикуващите спортна стрелба, колекционерите — които на няколко пъти имаха възможност да изразят становищата си.

2.6. Въпросите бяха с широк обхват, като се отнасяха до следните аспекти:

- 1) икономическото значение на секторите на производството и търговията на дребно с огнестрелни оръжия
- 2) броя на регистрираните ловци и практикуващите спортна стрелба
- 3) броя на притежателите на европейски паспорт за огнестрелно оръжие
- 4) посочването на тенденциите при престъпленията и нарушенията през последните години
- 5) евентуалните проблеми при проследяването на огнестрелните оръжия
- 6) системното прилагане на разрешителен режим за закупуването на огнестрелно оръжие
- 7) валидността на дадено разрешение за едно или няколко оръжия
- 8) съществуването на имплицитно разрешение, което произтича от издаването на друго разрешение или лиценз
- 9) евентуалното наличие само на режим на деклариране
- 10) интереса от задължителното съкращаване на броя на категориите в европейското законодателство
- 11) възможните последици от такова съкращаване на броя върху съответните икономически сектори
- 12) възможните предвидими подобрения

Впрочем беше конкретно посочено, че оръжията, които попадат в обхвата на въпросника, са ограничени до посочените в директивата, т.е. оръжия за лов и спортна стрелба, с изключение на бойните оръжия.

3. ОЦЕНКА НА ИКОНОМИЧЕСКОТО ЗНАЧЕНИЕ НА СЕКТОРА И ОСНОВНИ ПОЛЗВАТЕЛИ НА ОГНЕСТРЕЛНИ ОРЪЖИЯ СЪГЛАСНО РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ВЪПРОСНИЦИТЕ; ОБЩИ ДАННИ

3.1. Една група държави членки се отграничиха като държави, които не притежават или почти не притежават промишленост, произвеждаща огнестрелни оръжия за граждански цели. Тази група е значителна, тъй като включва повече от дванадесетина държави

членки. Все пак, макар че производството е слабо или незначително, търговията на дребно може да бъде достатъчно значима: следва да се отбележи например, че във Финландия осъществяват дейност не по-малко от 600 търговци, най-вече в областта на търговията на дребно или ремонтното обслужване, или пък че във Унгария тези търговци наброяват около 500.

3.2. Друга група държави притежава относително солиден производствен сектор, често традиционен, без обаче равнищата на производство да са твърде високи. Към тази група се числят например Словакия, Чешката република, Австрия и Полша. Тези държави членки обаче имат значителен брой търговци, лица, извършващи ремонтно обслужване, или препродавачи, като се сочат около 500 такива търговски представители само на територията на Полша, а в Австрия те са дори към 700⁵.

3.3. Най-значителните райони на производство са на територията на държавите членки с най-многобройно население, макар че това става все по-несистематично поради отслабването на производствените сектори. Докато Германия и Италия все още разполагат със значителен производствен сектор, като производството често е за износ⁶, във Франция и Обединеното кралство е налице спад в производството на оръжия за граждански цели, а в Испания този спад е малко по-слабо изразен. Това не пречи да се поддържат мрежи от търговски представители, които понякога са твърде значителни, какъвто е случаят с Франция⁷.

3.4. Все пак в държавите членки с най-многобройно население ловците и практикуващите спортна стрелба са най-много. Така например следва да се посочи, че ловците във Франция са над 1 400 000, в Италия — около 850 000, а в Испания — повече от 1 500 000. Броят на практикуващите спортна стрелба по принцип е доста по-нисък от този на ловците, но все пак остава значителен: около 300 000 в Италия, 213 000 в Франция и 14 600 в Полша.

3.5. Интересно е да се посочи, че в някои държави членки, които са по-слабо населени в сравнение със средното равнище за Съюза, се наблюдава доста голям дял на ловците или практикуващите спортна стрелба. Така в Швеция има най-малко 490 000 ловци и 96 000 практикуващи спортна стрелба, а във Финландия съответно над 300 000 ловци и 35 000 практикуващи спортна стрелба. В Дания броят на ловците е около 169 000, а на практикуващите спортна стрелба — 120 000.

3.6. Следва също така да се посочи броят на лицата, притежаващи европейски паспорт за огнестрелно оръжие⁸, който естествено представлява добър показател (но не и

⁵ Източник за Австрия: Европейска асоциация за търговията с граждански оръжия.

⁶ 85—90 % от производството на граждански огнестрелни оръжия в Германия се изнася за трети държави или за Съюза (източник: Асоциация на европейските производители на огнестрелни оръжия за спортна стрелба).

⁷ Според данните на Европейския институт за ловни и спортни оръжия между 800 и 1000 пунктове за продажба във Франция разчитат предимно на приходите от търговията с оръжие.

⁸ Европейският паспорт за огнестрелно оръжие е създаден с Директива 91/477/ЕИО. Става въпрос за „документ, издаден от властите на държава членка по искане на лице, което става законен притежател и ползвател на огнестрелно оръжие“ (член 1, параграф 4). Той позволява на своя притежател да пътува със своето оръжие при облекчен разрешителен режим от една държава членка в друга с цел упражняване на дейност, най-често лов или спортна стрелба. Предимствата на паспортът се оценяват от ползващите го лица и до сега не е докладван проблем със сигурността, свързан с издаването или използването на паспорта.

единствен) за движението на ловците и практикуващите спортна стрелба в рамките на Европейския съюз. В някои държави членки, като например Австрия, броят на притежателите на този документ е сравнително висок (38 000), а в други страни делът на притежателите на този паспорт е пропорционално по-нисък (около 20 000 притежатели за Италия и около 39 378 — за Франция).

4. ПОСОЧВАНЕ НА ТЕНДЕНЦИИТЕ ПРИ ПРЕСТЪПЛЕНИЯТА И НАРУШЕНИЯТА, СВЪРЗАНИ С ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ОГНЕСТРЕЛНИ ОРЪЖИЯ, И ПРОСЛЕДИМОСТ НА ОГНЕСТРЕЛНИТЕ ОРЪЖИЯ ЗА ГРАЖДАНСКИ ЦЕЛИ

4.1. На въпроса дали през последните години е регистрирано значително увеличение на престъпленията, извършени с огнестрелни оръжия за лов или спортна стрелба, отговорът най-често е отрицателен. В някои държави членки, като Гърция, Полша, Швеция и Португалия, е налице леко или незначително повишение.

4.2. Повечето държави членки, като например Австрия, Унгария, България, Обединеното кралство, Финландия и Испания, преценяват, че при тях се наблюдава известна устойчивост на тенденциите при този вид престъпност. Други държави членки дори наблюдават лека тенденция към понижение, като например Белгия и Ирландия.

4.3. Тези данни не са несъвместими с определени тенденции в престъпността, свързана с огнестрелните оръжия, в резултат на продажбата на оръжия — най-вече бойни — след края на въоръжени конфликти. Този вид оръжия обаче е изключен от обхвата на директивата, в която те са определени като забранени (категория А от приложение I), за разлика от тези, които могат да бъдат придобити за упражняването на увеселителна или спортна дейност.

4.4. Всъщност по отношение на тези оръжия, които са разрешени с директивата, са налице доста по-малко затруднения при „проследяването“, както е видно от отговорите на въпросниците, които като цяло са успокоителни, поне що се отнася до законното движение на тези оръжия в рамките на Съюза; повечето държави членки действително са на мнение, че при всички случаи на национално равнище има сравнително малко принципни проблеми при „проследяването“ на огнестрелните оръжия за граждански цели.

4.5. Все пак могат да бъдат посочени определени трудности при събирането или обработването на информация, която спомага за проследяването на дадено оръжие, което може да е имало множество собственици. Въпросът за доброто водене на регистри от държавите членки, както и от търговците на оръжия, и възможността за достъп на оперативните сили до тях, е от съществено значение.

5. РЕЖИМ ЗА ПРИДОБИВАНЕ И ПРИТЕЖАВАНЕ НА ОГНЕСТРЕЛНИ ОРЪЖИЯ ЗА ГРАЖДАНСКИ ЦЕЛИ

5.1. Общият принцип, който е залегнал в отговорите на въпросниците, е, че придобиването и притежаването на огнестрелни оръжия за граждански цели подлежат на разрешителен режим и, в някои много ограничени случаи, на режим на деклариране или регистрационен режим, които фактически представляват косвени разрешителни режими. Този общ принцип не засяга възможността определени видове оръжия или оръжия с определени характеристики да могат да се ползват в дадени държави членки

от по-гъвкав режим на придобиване, като например някои исторически оръжия или деактивирани оръжия.

5.2. Разрешителният режим обаче не означава непременно, че преди закупуването на всяко оръжие системно трябва да се иска разрешение. Така например може да бъде предоставено разрешение за закупуването на точно определен и изрично посочен брой оръжия, чиито характеристики са описани в самото разрешение (каквото е случаят с Австрия, Полша и Люксембург).

5.3. Самото разрешение за закупуване на оръжие може да бъде допълнение към или да зависи от друг документ, например удостоверяващ качеството на ловец или правото на дадено лице да практикува спортна стрелба, или в определени случаи — от установяването посредством административен акт на факта, че дадено лице има право да придобие оръжие за лична защита (каквото е случаят с Финландия и Полша).

5.4. Режимът на деклариране — категория С от приложение I към Директива 91/477/ЕИО — се прилага все още по отношение на голям брой ловни оръжия, предимно във Франция. При тази система лицето, което придобива оръжието, трябва да представи на търговеца копие от документ за самоличност и удостоверителен документ (например валидно разрешение за лов); след това той попълва заедно с търговеца⁹ декларация, която търговецът регистрира и препраща на компетентните органи. Ако компетентният орган възрази срещу транзакцията, той приканва приобретателя да върне оръжието или, със съдействието на полицията, го принуждава да направи това.

5.5. Във Франция определен брой оръжия за лов са включени в нова междинна категория, между категориите С и D на директивата: става въпрос за дългоцевните оръжия за лов с единичен изстрел от гладкостенна цев, които подлежат на новия регистрационен режим, който е много сходен с режима на деклариране (копие от документ за самоличност, от разрешението за лов/спортна стрелба, формуляр, който трябва да бъде попълнен, проверка от полицейските органи).

5.6. Следователно от отговорите, предоставени на въпросниците, не следва, че огнестрелните оръжия могат да се ползват от най-малко ограничителния режим, предвиден за категория D от директивата, т.е. от възможността да бъдат придобивани без особени формалности, което се допуска с директивата единствено за дългоцевните оръжия за лов с единичен изстрел от гладкостенна цев. Всички държави членки, които бяха запазили тази възможност, са повишили равнището своите изисквания (както бе изложено в предходния параграф).

5.7. Също така е важно да се посочи, че действащата в дадена държава членка класификация на определено внесено оръжие (забрана, разрешение, деклариране, регистрация) е задължителна и има предимство пред класификацията на оръжието в държавата по придобиването му. С други думи, ако например едно оръжие е придобито в дадена държава членка при разрешителен режим, но неговият собственик (дори ако той притежава европейски паспорт за огнестрелно оръжие) смята да вземе оръжието със себе си в друга държава членка, където спрямо това оръжие действа забранителен режим, естествено би имал предимство забранителният режим и поради това оръжието няма да може да напусне държавата на неговия произход.

⁹ Търговецът извършва първоначална проверка в данните за „Лица, на които е забранено да притежават огнестрелни оръжия“.

6. ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ ИМАТ РАЗЛИЧНИ СХВАЩАНИЯ ОТНОСНО ВЪЗМОЖНОСТТА ЗА СЪКРАЩАВАНЕ НА БРОЯ НА КАТЕГОРИИТЕ, РАЗРЕШЕНИ С ДИРЕКТИВАТА

6.1. Някои държави членки, като Полша, Обединеното кралство, Ирландия, Дания, Латвия, показват интерес към съкращаването на броя на категориите на равнището на Европейския съюз до две, като смятат, че това би довело до известно опростяване.

6.2. Други държави членки обаче смятат, че свободата на преценка, предоставяна от настоящата класификация съгласно директивата, би могла да бъде запазена. Така например Швеция, Италия, Унгария и Белгия не виждат никакви действителни предимства от евентуалното изменение на настоящата класификация и считат, че то би увеличило административната тежест и би довело до излишни разходи.

6.3. Държави членки, като Словакия, Нидерландия и Румъния, които макар да са приели на национално равнище система, основаваща се на две или три категории, също предпочитат на държавите членки да бъде оставена възможността да избират в рамките на настоящата класификация категориите, които смятат за най-целесъобразни.

6.4. На въпроса дали подобно съкращаване на броя на категориите би имало значително въздействие върху икономическите сектори повечето държави членки отговарят или че би било трудно да се оцени това въздействие, или че такова най-вероятно няма да има, предвид факта, че при тях вече се е наложила класификацията в две категории. Следва обаче да се отбележи, че предимно държавите членки, които не произвеждат огнестрелни оръжия, считат *a priori*, че на тяхната територия икономическите последици от съкращаването на броя на категориите не биха били свързани със значителни вреди.

6.5. Някои държави членки, като Италия и Белгия, които разполагат с производствен сектор за огнестрелни оръжия, обаче считат, че този икономически сектор би бил засегнат неблагоприятно. Други държави членки, като Полша, признават, че е възможно да настъпят икономически последици, без да счита това за основание да не се пристъпи към съкращаване на броя на категориите.

6.6. Според повечето от държавите членки обаче съкращаването на броя на категориите огнестрелни оръжия, предвидени в приложение I към директивата, до две води до ясни предимства, които могат да улеснят по-доброто функциониране на вътрешния пазар. Бяха изразени дори опасения, че в случай на засилване на ограниченията законната търговия ще бъде пренасочена към незаконните канали за трафик на оръжие.

7. ОСВЕН СЪКРАЩАВАНЕТО НА БРОЯ НА КАТЕГОРИИТЕ, БЯХА НАПРАВЕНИ НЯКОИ ДРУГИ ПРЕДЛОЖЕНИЯ, КОИТО БИХА МОГЛИ ДА ОПРОСТЯТ ДВИЖЕНИЕТО НА ОГНЕСТРЕЛНИ ОРЪЖИЯ ПРИ ЗАСИЛЕНИ МЕРКИ ЗА СИГУРНОСТ

7.1. Така някои държави членки, като Германия, Естония и Полша, виждат ясни предимства в определянето на общи стандарти за деактивирането на огнестрелните оръжия въз основата на техниките, предложени в работните групи *ad hoc* на

Международната комисия за преносими огнестрелни оръжия (CIP¹⁰) вследствие на това може да се постигне засилена сигурност и да се улесни обмена на равнището на ЕС.

7.2. Други държави членки, като Швеция, Нидерландия, Франция, Люксембург и Португалия, от своя страна смятат, че би могло да се засили компютризирането на информацията в рамките на държавите членки, което би позволило да се свърже движението на огнестрелните оръжия с техните собственици. Те считат, че следва да се положат усилия, за да се направи съдържащата се в регистрите информация достъпна за всички държави членки, което би могло да подпомогне в случай на нужда обмена на информация в рамките на Европейския съюз.

7.3. Някои предложения са по-конкретни, като например предложението превозните средства, извършващи търговски превози на огнестрелни оръжия, да се оборудват с GPS устройства, позволяващи проследяването на тяхното местоположение (Чешката република) или да се осигури по-стриктно регулиране на дейността на частните охранителни дружества (България); други предложения са по-амбициозни, като например сближаването на определенията в областта на огнестрелните оръжия, така че да се постигне общ подход на равнището на Съюза (Нидерландия).

7.4. Някои държави членки виждат предимства в създаването на стандартизиран формуляр за приемно-предавателен протокол за търговските сделки с огнестрелни оръжия (Румъния). Този документ би позволил прехвърлянето на цялата информация, съдържаща се в заявленията за издаване на разрешения или в уведомленията за извършени търговски сделки, от една държава членка в друга.

7.5. Значителен брой държави членки все пак считат, че в основната си част настоящото положение е задоволително и/или не предлагат особени мерки. Някои от тях, като например Италия, считат, че при всяка планирана промяна следва да се вземе предвид принципът на пропорционалност и действителната необходимост от инициативи на равнището на ЕС.

7.6. Като цяло бележките на държавите членки са насочени предимно към въпросите за проследимостта и деактивирането на огнестрелните оръжия. Точно това са два от аспектите, по отношение на които Комисията планира намеса, било като изготви общи насоки в областта на стандартите и техниките за деактивиране или като се увери, че държавите членки спазват задълженията си да поддържат компютризирана система за

¹⁰ Постоянната международна комисия за изпитване на преносимите огнестрелни оръжия (C.I.P.) е създадена в резултат на международно споразумение, с което основните европейски държави — производители на огнестрелни оръжия (11 европейски страни, както и Чили, Русия и Обединените арабски емирства), поемат ангажмента да признават тестването/изпитването на огнестрелни оръжия и боеприпаси, извършени преди пускането на пазара в така наречените „банки за изпитване“ съгласно техническите критерии, определени и актуализирани в рамките на C.I.P. Материалният израз на това признаване представлява щемпел върху огнестрелното оръжие, който позволява да се установи в коя банка за изпитване са извършени тестовите на оръжието. В някои банки за изпитване огнестрелните оръжия също така се деактивират в съответствие с техники и изисквания, които могат да варират, без непременно да е необходимо да се извършва признаване между отделните държави членки.

регистриране на данни¹¹, като тези две задачи са предвидени в самата Директива 2008/51/ЕО.

8. ОСНОВНИТЕ ГРУПИ ПОЛЗВАТЕЛИ, ЗАСЕГНАТИ ОТ ДИРЕКТИВАТА, ОЧЕВИДНО СА ЗАИНТЕРЕСОВАНИ ОТ ОПРОСТЯВАНЕ, КОЕТО НЕ ВКЛЮЧВА НЕПРЕМЕННО СЪКРАЩАВАНЕ НА БРОЯ НА КАТЕГОРИИТЕ

8.1. Ловците (около 7 милиона души в рамките на Европейския съюз¹²) изглежда са удовлетворени от настоящата класификация, основана на ловните традиции и съображенията за сигурност на държавите членки. Те ценят високо признаването и разпространяването на европейския паспорт за огнестрелно оръжие, което позволява известно улеснение на тяхното придвижване от една държава членка в друга при много задоволителни мерки за сигурност.

8.2. Практикуващите спортна стрелба също могат да използват европейския паспорт за огнестрелно оръжие, за да се придвижват от една държава членка в друга, в повечето случаи с цел участие в състезания. На практика тяхното придвижване изглежда добре регулирано и подложено на строг разрешителен режим, който освен това е наблюдаван от местните или националните федерации по спортна стрелба. Изглежда, че и в това отношение задължителното съкращаване на броя на категориите на европейско равнище не би довело до явно опростяване.

8.3. Макар че техните дейности не попадат в обхвата на директивата, колекционерите на антични и исторически огнестрелни оръжия или на репродукции на исторически оръжия биха оценили възможността тези колекционерски предмети да бъдат обхванати от европейския паспорт за огнестрелно оръжие, което би улеснило движението на тези продукти между държавите членки. Други мерки, които улесняват признаването на този вид оръжия от държавите членки, например при транспортирането им от една държава членка в друга, биха били оценени положително от сектора, включващ доставчиците, културните учреждения, търговските обекти, лицензираните експерти и др.

8.4. Производителите на огнестрелни оръжия за граждански цели биха били заинтересовани от евентуалните мерки за опростяване. В това отношение следва да се посочи съществуващото отдавна желание на промишлеността действително да може да се ползва от всеобхватни разрешения за движение на огнестрелни оръжия в рамките на Съюза. Така няма да е необходимо държавите членки да издават разрешения за всеки отделен случай на пренасяне на оръжия през граница, а ще съществуват разрешения, валидни за определен период и за конкретен вид продукти¹³, и това ще е от полза за операторите, които предоставят определен брой одобрени гаранции.

¹¹ Тази компютризирана система за регистриране на данни относно огнестрелните оръжия, която позволява оръжието да бъде свързано с неговия собственик, трябва да бъде създадена най-късно до 31 декември 2014 г. съгласно самата Директива 2008/51/ЕО.

¹² Данни, предоставени от Асоциациите за лов и опазване на дивите видове на ЕС (FACE), които включват националните ловни асоциации в държавите членки на Европейския съюз и в други държави — членки на Съвета на Европа.

¹³ Тази възможност вече съществува теоретично съгласно Директива 91/477/ЕИО. В член 11 от нея действително е предвидено, че оръжейниците могат да се ползват от разрешения, които в определени случаи ги освобождават от задължението да искат конкретно разрешение за всяко движение на огнестрелни оръжия в рамките на Съюза. Тази възможност обаче се прилага рядко,

8.5. Както производителите, така и търговците на дребно подкрепят усилията за опростяване на определенията на основните части на огнестрелните оръжия. В действителност определенията на основните части на огнестрелните оръжия в отделните законодателства не съвпадат напълно и повишената прецизност би подобрила допълнително протичането и сигурността на търговските сделки.

8.6. Накратко, става ясно, че настоящата класификация на огнестрелните оръжия в законодателството на ЕС не се посреща особено критично от страна на основните категории ползватели, засегнати от директивата. Все пак ясно може да се установи желанието за известни мерки за опростяване с оглед по-доброто функциониране на вътрешния пазар.

9. ВСЕ ПАК ВЪПРОСЪТ ЗА КЛАСИФИКАЦИЯТА НА РАВНИЩЕТО НА СЪЮЗА НА ОГНЕСТРЕЛНИТЕ ОРЪЖИЯ ЗА ГРАЖДАНСКИ ЦЕЛИ МОЖЕ ДА БЪДЕ ПРЕРАЗГЛЕДАН С ОГЛЕД НА ПРЕДСТОЯЩОТО ИЗТИЧАНЕ НА СРОКОВЕТЕ И С ОГЛЕД НА НАСОКИТЕ, ПРЕДВИДЕНИ В САМАТА ДИРЕКТИВА

9.1. Задължението на държавите членки най-късно до 31 декември 2014 г. да създадат и поддържат компютризирана система за регистриране на данни относно огнестрелните оръжия със сигурност ще удовлетвори желанието за подобряване на достъпа до информация, изразено в отговорите на въпросника. В този контекст би било интересно отново да се отдели внимание на евентуалните проблеми, свързани с проследимостта на равнището на Съюза, които биха могли да се отдадат на настоящата класификация съгласно директивата.

9.2. Освен това, макар че в отговорите на някои държави членки е изразено желанието за общи методи за деактивиране на огнестрелните оръжия, следва да се напомни, че Комисията скоро ще се заеме с тази задача в съответствие с предвиденото в директивата¹⁴. В резултат на това би следвало да се постигне повишено ниво на сигурност при движението на този вид продукти.

9.3. Също така следва да се отбележи, че изричното препращане, направено в Директива 2008/51/ЕО, също може да отговори на желанието за по-добра проследимост, изразено от държавите членки: става въпрос за посочената в съображение 7 Конвенция от 1 юли 1969 г. относно взаимното признаване на контролните щемпели върху преносимите огнестрелни оръжия, която *„следва да се ползва във възможно най-голяма степен като еталон по отношение на системата за маркиране в Европейския съюз като цяло“*.

9.4. В това отношение в близко бъдеще може да се обсъди сътрудничеството между Европейския съюз и Постоянната международна комисия за изпитване на преносимите огнестрелни оръжия (С.І.Р.) с оглед въвеждането в рамките на Съюза на признати стандарти за изпитване на огнестрелните оръжия. В действителност упражняването на допълнителен и сертифициран контрол върху производството и движението на

тъй като се изисква и държавата членка, от която се изнася оръжието, и държавата членка, в която то се внася, да признават тази процедура, и то в условията на сходна правна уредба.

¹⁴ В приложение I към директивата е предвидено, че „Комисията издава, в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 13а, параграф 2 от директивата, общи насоки относно стандартите и техниките за деактивиране на огнестрелни оръжия с цел да се гарантира, че деактивираните огнестрелни оръжия са трайно нефункционални.“

огнестрелни оръжия в рамките на Европейския съюз може да донесе ползи за сигурността във всяко отношение.

9.5. От така събраните данни може да се заключи, че задължителното съкращаване на равнището на ЕС на броя на категориите огнестрелни оръжия до две само по себе си не би довело до очевидни предимства; във всички случаи подобна възможност не трябва да се разглежда изолирано, поради опасност обсъжданията да се пренесат само върху това кои видове документи биха представлявал разрешения, което най-вероятно би довело до положение, не твърде различно от настоящите разнопосочни практики в рамките на Съюза.

9.6. Следователно именно контекстът на доклада относно положението в резултат на прилагането на директивата, който Комисията ще представи на Европейския парламент и на Съвета до 28 юли 2015 г. — придружен при необходимост от предложения — следва да е определящ при извършването на анализ на всички възможни и желателни насоки за изменение на Директива 2008/51/ЕО, като целта трябва да бъде опростяване, което да отчита всички особености и ограничения, неизменно свързани с този вид продукти.

9.7. Заключениета от настоящия доклад ще бъдат изложени през октомври 2012 г. по време на заседанието на контактната група, създадена в съответствие с директивата. Те също така трябва да бъдат обсъдени по време на конференция по въпросите на незаконния трафик на огнестрелни оръжия, която Комисията планира да проведе в края на ноември 2012 г. с участието на страните, ангажирани в борбата срещу този вид престъпност. По-специално ще бъдат обсъдени нуждите в тази сфера и ще бъдат начертани насоките за бъдещи инициативи.